

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צו

עין משפט
גד מצוה

לפי שמעתי. דברי איסור בטביעות עינא. בטביעות עינא דקלא. שנתן דעתו להכירה בקול ומחבריה לא ילפין דהתם משום חימוד המזון חייבין ללמוד משקר דלמחר מר (מטות דף ע"ג) גול ועריות נפשו של אדם מחלוא להם ומחמתיהן: **פגע**. בטביעות עינא עדיפא: פלניא דהכי סימניה. פלניו הרג את תורה אור

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[ג'ל ב' תרי]

הנהרות הב"ח
(ה) אלא אמר רב טעם
והי דלורייתא לר"ם ומיל
דשיר: (ז) חוס' ר"ם
ולא וכו' בטביעות עינא
היינו בטביעות עין גמור
וכל כה: (א) ר"ח פלוגא
וכי ויל' דל"ד דשיר:

ענין פ"ב א"ל

[ש"י ע"ב]

באג"ס ג'

ולא מהדרין בטביעות עינא. תימה דאזני ההם תהדין ליה דילמא משקר שאינה שלו דהא לטורחא מרבנן מהדרין בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי בטביעות עינא (ב) דהיינו בטביעות עין גמור דכל לטורחא מרבנן בטביעות עינא לא היה להם טביעות עין גמור דאי לאו הכי מה היה להם לישראל אי הו' ידעי בודאי לא הו' מספקים כלל:

פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטל נפשא לא קטלינא ליה. והלא משיחין אשה על פי סימנים להך ליטנא דלמחר רבא סימנין דלורייתא צ"ל בשרא דיבמות (דף קג.) ואם לאחר שנשאת באו עדים שניסתה קטלינן לה דכמינן אסימנין להחזיקה בחזקת אשת איש מן השני ואפילו נבחרר ע"י עדים שבעלה הראשון כבר היה מת בשעת הנזות ולא אמרינן שמה בעלה היה חי בשעת קידושה ואין קידושה קדושין וי"ל דכפי האי גוונא נמי לא סמכינן אסימנין למיקטלה ולהחזיקה באשת איש מן השני אלא אמרינן שמה היה חי בעלה ולא או קידושה קדושין וכן אם נשאת על פי עד אחד וינתנה לא קטלינן לה א"פ שבעלה הראשון טרע עשה מת כבר בשעת הנזות ללא לכל דבר מהימנין ליה דאין האמין יורדים לנחלה על פיו וגם לרעה אסרה ולי"ת והיאך מחזירין שטר מצו בטביעות עינא וי"ל דהאי סימניה והאי סימניה ליה לא מפיקין וי"ל דלא דמי (ג) שטר שאין אדם מוחזק בו שאימר שגיד הוא מהדרין שפיר אבל ממון דה"ל לא הו' מספקין חזן מיד בעלים אי איתו סהדי ואמרי האו חזן דהאי סימניה והאי סימניה דפלניא הוא: **מכרר** דשיר דרבנן לר' יהודה. לכחירה משמע דלרבי יהודה נמי אית ליה דלורייתא

רבינו גרשום

בר פיולי גרסנן וקא
מנכר אספא קא מנכר
היודך מניד רגשה
היודיה רקא גניב. כלומר
שניה גוסמו עם השפיר
ולא משמע אחריכראורי
ק"ל כ"ר יהודה אורי ק"ל.
כלומר דהוינן דסיקל
דמי כ"ר לקיים בו
מצות נפילתא דשקל
ברפיולי דאורייתא כלום
אורו אלא היה גוסמו
סמך דשקל בר פיולי
אמר סמך התורה
ל"י יהודה פלוגא דשיר
כ"ל כלומר שכל דבא
דשיר אסור מדרבנן
ל"י יהודה ואלא דאורי
ליה דלא היה מחשם
אורייתא אלא היה גוסמו
כאן אורי ליה כיון
דמי דשיר אסור
מדרבנן כאן אורי ליה:
לא אסרה תורה אלא
שעל הבק בלבד. כלומר
שעל השפיר בלבד לאסור
על הגיד שחייב לשפיר
שחזר דאורייתא:

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

ולא מהדרין בטביעות עינא. תימה דאזני ההם תהדין ליה דילמא משקר שאינה שלו דהא לטורחא מרבנן מהדרין בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי בטביעות עינא (ב) דהיינו בטביעות עין גמור דכל לטורחא מרבנן בטביעות עינא לא היה להם טביעות עין גמור דאי לאו הכי מה היה להם לישראל אי הו' ידעי בודאי לא הו' מספקים כלל:
פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטל נפשא לא קטלינא ליה. והלא משיחין אשה על פי סימנים להך ליטנא דלמחר רבא סימנין דלורייתא צ"ל בשרא דיבמות (דף קג.) ואם לאחר שנשאת באו עדים שניסתה קטלינן לה דכמינן אסימנין להחזיקה בחזקת אשת איש מן השני ואפילו נבחרר ע"י עדים שבעלה הראשון כבר היה מת בשעת הנזות ולא אמרינן שמה בעלה היה חי בשעת קידושה ואין קידושה קדושין וי"ל דכפי האי גוונא נמי לא סמכינן אסימנין למיקטלה ולהחזיקה באשת איש מן השני אלא אמרינן שמה היה חי בעלה ולא או קידושה קדושין וכן אם נשאת על פי עד אחד וינתנה לא קטלינן לה א"פ שבעלה הראשון טרע עשה מת כבר בשעת הנזות ללא לכל דבר מהימנין ליה דאין האמין יורדים לנחלה על פיו וגם לרעה אסרה ולי"ת והיאך מחזירין שטר מצו בטביעות עינא וי"ל דהאי סימניה והאי סימניה ליה לא מפיקין וי"ל דלא דמי (ג) שטר שאין אדם מוחזק בו שאימר שגיד הוא מהדרין שפיר אבל ממון דה"ל לא הו' מספקין חזן מיד בעלים אי איתו סהדי ואמרי האו חזן דהאי סימניה והאי סימניה דפלניא הוא: **מכרר** דשיר דרבנן לר' יהודה. לכחירה משמע דלרבי יהודה נמי אית ליה דלורייתא

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

ולא מהדרין בטביעות עינא. תימה דאזני ההם תהדין ליה דילמא משקר שאינה שלו דהא לטורחא מרבנן מהדרין בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי בטביעות עינא (ב) דהיינו בטביעות עין גמור דכל לטורחא מרבנן בטביעות עינא לא היה להם טביעות עין גמור דאי לאו הכי מה היה להם לישראל אי הו' ידעי בודאי לא הו' מספקים כלל:
פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטל נפשא לא קטלינא ליה. והלא משיחין אשה על פי סימנים להך ליטנא דלמחר רבא סימנין דלורייתא צ"ל בשרא דיבמות (דף קג.) ואם לאחר שנשאת באו עדים שניסתה קטלינן לה דכמינן אסימנין להחזיקה בחזקת אשת איש מן השני ואפילו נבחרר ע"י עדים שבעלה הראשון כבר היה מת בשעת הנזות ולא אמרינן שמה בעלה היה חי בשעת קידושה ואין קידושה קדושין וי"ל דכפי האי גוונא נמי לא סמכינן אסימנין למיקטלה ולהחזיקה באשת איש מן השני אלא אמרינן שמה היה חי בעלה ולא או קידושה קדושין וכן אם נשאת על פי עד אחד וינתנה לא קטלינן לה א"פ שבעלה הראשון טרע עשה מת כבר בשעת הנזות ללא לכל דבר מהימנין ליה דאין האמין יורדים לנחלה על פיו וגם לרעה אסרה ולי"ת והיאך מחזירין שטר מצו בטביעות עינא וי"ל דהאי סימניה והאי סימניה ליה לא מפיקין וי"ל דלא דמי (ג) שטר שאין אדם מוחזק בו שאימר שגיד הוא מהדרין שפיר אבל ממון דה"ל לא הו' מספקין חזן מיד בעלים אי איתו סהדי ואמרי האו חזן דהאי סימניה והאי סימניה דפלניא הוא: **מכרר** דשיר דרבנן לר' יהודה. לכחירה משמע דלרבי יהודה נמי אית ליה דלורייתא

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

ולא מהדרין בטביעות עינא. תימה דאזני ההם תהדין ליה דילמא משקר שאינה שלו דהא לטורחא מרבנן מהדרין בטביעות עינא וי"ל דהכא מיירי בטביעות עינא (ב) דהיינו בטביעות עין גמור דכל לטורחא מרבנן בטביעות עינא לא היה להם טביעות עין גמור דאי לאו הכי מה היה להם לישראל אי הו' ידעי בודאי לא הו' מספקים כלל:
פלניא דהאי סימניה והאי סימניה קטל נפשא לא קטלינא ליה. והלא משיחין אשה על פי סימנים להך ליטנא דלמחר רבא סימנין דלורייתא צ"ל בשרא דיבמות (דף קג.) ואם לאחר שנשאת באו עדים שניסתה קטלינן לה דכמינן אסימנין להחזיקה בחזקת אשת איש מן השני ואפילו נבחרר ע"י עדים שבעלה הראשון כבר היה מת בשעת הנזות ולא אמרינן שמה בעלה היה חי בשעת קידושה ואין קידושה קדושין וי"ל דכפי האי גוונא נמי לא סמכינן אסימנין למיקטלה ולהחזיקה באשת איש מן השני אלא אמרינן שמה היה חי בעלה ולא או קידושה קדושין וכן אם נשאת על פי עד אחד וינתנה לא קטלינן לה א"פ שבעלה הראשון טרע עשה מת כבר בשעת הנזות ללא לכל דבר מהימנין ליה דאין האמין יורדים לנחלה על פיו וגם לרעה אסרה ולי"ת והיאך מחזירין שטר מצו בטביעות עינא וי"ל דהאי סימניה והאי סימניה ליה לא מפיקין וי"ל דלא דמי (ג) שטר שאין אדם מוחזק בו שאימר שגיד הוא מהדרין שפיר אבל ממון דה"ל לא הו' מספקין חזן מיד בעלים אי איתו סהדי ואמרי האו חזן דהאי סימניה והאי סימניה דפלניא הוא: **מכרר** דשיר דרבנן לר' יהודה. לכחירה משמע דלרבי יהודה נמי אית ליה דלורייתא

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

[עין חוס' נכוח דף ג'
ריש פ"ח]

ורבי